

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

Robert Louis Stevenson

Dr. Jekyll and Mr. Hyde

Doctorul Jekyll și domnul Hyde

Cu audiobook, note și glosar

Traducere: Oana Ilinca Moldoveanu

NICULESCU

Contents / Cuprins

INTRODUCERE	7
Către cititor	7
Rezumat	9
Viața lui Robert Louis Stevenson	12
Viața lui Stevenson în <i>Doctorul Jekyll și domnul Hyde</i>	15
Marea Britanie în 1886	17
Narațiunea	20
Personajele principale	21
Lista personajelor	24
DR. JEKYLL AND MR. HYDE / <i>DOCTORUL JEKYLL ȘI DOMNUL HYDE</i>	
1 Night in the City	26
O noapte în oraș	27
2 The Signature	38
Semnătura	39
3 Blackmail House	48
Casa șantajului	49
4 Search for Mr. Hyde	56
În căutarea domnului Hyde	57
5 Dr. Jekyll	70
Doctorul Jekyll	71

6	The Carew Murder Case	82
	Cazul uciderii domnului Carew	83
7	The Letter	92
	Scrisoarea	93
8	The Terror of Dr. Lanyon	104
	Groaza doctorului Lanyon	105
9	The Face at the Window	114
	Chipul de la fereastră	115
10	The Last Night	120
	Ultima noapte.	121
11	The Disappearance.	138
	Dispariția	139
12	Dr. Lanyon's Statement	146
	Relatarea doctorului Lanyon	147
13	Henry Jekyll's Full Statement of the Case	158
	Mărturia completă a lui Henry Jekyll cu privire la cazul său	159
	GLOSAR	193

Dr. Jekyll and Mr. Hyde

*Doctorul Jekyll
și domnul Hyde*

Chapter One

Night in the City

It was Mr. Richard Enfield who had the first meeting of any real note—or of which we have any accurate record—with the evil and mysterious being who went by the name of Edward Hyde. It was an experience that left Mr. Enfield—who was a large and active young man, with more than his share of courage—sadly shocked and shaken; more disturbed, in fact, than ever before in the twenty-odd years of carefree life.

This was the way of it.

Richard had dined in town that night, and gone on to dance at the Prescott house in Hampstead. By two in the morning, he had tired of the affair and elected to walk back to his rooms in the city. He was glad of the chance to walk. The air, he thought, would clear his head, and he was badly in need of the exercise.

He set off happily, swinging his stick and humming a tune of the moment. As time passed, however, his mood changed. It was a cold, black winter's morning and everywhere was as quiet as the grave. He began to feel the need for company, for the sound of a human voice.

All at once, he saw two figures. One was a little man who was walking quickly towards him on the opposite side of the road. The other was a girl of some ten or eleven years who was running as hard as she could down a side street. Richard wondered why the child was on the streets at this hour and why she was running so fast.

O noapte în oraș

Domnul Richard Enfield este cel care a avut prima întâlnire relevantă, sau despre care să avem o relatare precisă, cu malefica și misterioasa ființă cunoscută sub numele de Edward Hyde. A fost o experiență în urma căreia domnul Enfield, tânăr activ, bine făcut și foarte curajos, a rămas profund șocat și tulburat; de fapt, mai tulburat decât fusese vreodată în cei douăzeci și ceva de ani ai săi, lipsiți de griji.

Iată cum s-au petrecut lucrurile.

În acea seară, Richard mâncase în oraș și se dusesese să danseze la Prescott House, în Hampstead. Înainte să bată de două, se săturase deja de distracție și se hotărâse să se întoarcă acasă. Se bucura că putea merge pe jos. Aerul, se gândea el, avea să-i limpezească mintea și simțea nevoia să facă mișcare.

Porni voios, rotindu-și bastonul și fredonând un cântec la modă. Cu toate acestea, pe măsură ce timpul trecea, dispoziția lui se schimba. Era o dimineată de iarnă rece și întunecată și pretutindeni domnea o liniște mormântală. Începu să simtă nevoia unui tovarăș de drum, să audă voce de om.

Dintr-odată, văzu două siluete. Una dintre ele era un bărbat scund care venea repede spre el pe cealaltă parte a străzii. Cealaltă era o fată de vreo zece sau unsprezece ani, care venea fugind cât o țineau picioarele, pe o stradă laterală. Richard se întrebă ce căuta copila pe stradă la ora aceea și de ce alerga atât de repede.

Richard opened his mouth to call a warning but was too late. The child and the man ran into one another at the corner and the girl fell down. And then came the horrible part of the thing. The man trampled over the child's body, as if it was the most natural thing in the world, and left her screaming on the ground.

It sounds nothing to hear, perhaps, but it was a dreadful thing to see. It wasn't like the deed of a man at all—it was the action of a devil—a monster!

Richard swore. His hand tightened on his stick. The man was walking on without a backward glance, while behind him the scared and injured child lay screaming at the top of her voice.

Those screams had their effect. Along the street, someone threw open a window and called out to the child in an anxious voice. A moment later and other windows were being opened. It was clear that the girl would soon be given help and comfort. Richard made up his mind. He sprang across the street, after the man, with the speed of an angry cat.

He was, in spite of his size, very light on his feet, and he was almost upon the man before the fellow heard him coming. As he turned his head, Richard took him by the collar.

"One moment, my friend," he said grimly. "I think you have some explaining to do."

The man turned, without haste. For a moment, while he stood looking up at Richard, and before he spoke, the young man felt a sudden chill, he was so struck by the shocking expression on the other's face. There was, he was sure, a glint of cruel satisfaction in the eyes. The face was in no way out of the ordinary; the dark hair grew rather low upon the forehead;

Deschise gura să dea un strigăt de avertisment, însă era prea târziu. Copila și bărbatul se ciocniră unul de altul la colț de stradă, iar fata căzu la pământ. Și urmă partea îngrozitoare din această întâmplare. Bărbatul călcă peste trupul copilei, ca și cum ar fi fost lucrul cel mai firesc cu putință, și o lăsă acolo tipând, întinsă pe jos.

Poate că, povestită, întâmplarea aceasta nu are nimic deosebit, însă a fost un spectacol îngrozitor. Un om nu putea să facă așa ceva, ci numai un diavol – un monstru!

Richard înjură. Mâna i se crispă pe baston. Bărbatul mergea fără să privească în urmă, în timp ce, în spatele lui, copila speriată și rănită zăcea urlând din toți rărunchii.

Țipetele ei își făcură efectul. Undeva, pe stradă, cineva deschise larg o fereastră și o strigă pe copilă, pe un ton îngrijorat. Peste o clipă, alte ferestre se deschideau. Era limpede că fata avea să primească în curând ajutor și alinare. Richard se hotărî. Trecu rapid de cealaltă parte a străzii și porni în urmărirea bărbatului cu viteza unei pisici furioase.

În ciuda staturii sale, era iute de picior și, înainte ca bărbatul să apuce să-și dea seama că era urmărit, Richard aproape că îl ajunsese. Când întoarse capul, îl apucă de guler.

— O clipă, amice, rosti el, fioros. Mi se pare că trebuie să dai niște explicații.

Omul se întoarse, fără grabă. Pentru o clipă, cum stătea uitându-se în sus la Richard și înainte de a spune ceva, tânărul simți brusc un fior; era izbit de expresia șocantă de pe chipul acelui om. Era în acei ochi – Richard era sigur de asta – o licărire de satisfacție crudă. Chipul nu avea nimic ieșit din comun; părul de culoare închisă îi umbrea fruntea; sprâncenele erau

the eyebrows were heavy and arched; the mouth large and full-lipped. But there was something in the eyes—something wicked and forbidding—some inner power that burned with a brilliant light. And the power was evil! Richard was sure of it! This man was bad, bad all through. There was something in him that filled Richard with disgust, so that he dropped his hand from the other's shoulder and muttered, scarcely conscious that he did so: "Ugh! filthy brute!"

The other was perfectly cool and had made no resistance, but now he gave Richard a look so ugly that it brought out the sweat on him as if he had been running.

"Your manners leave much to be desired, young fellow," said the man. He spoke with a whispering and somewhat broken voice. "Perhaps you will explain yourself."

"Explain myself!" cried Richard, losing all patience. Really! The fellow's impudence passed all bounds. A feeling of hate went through him—he could not help himself—he lifted his stick. He had a longing to strike this man down, to rain blow after blow upon him, and his own feeling sickened him. "First," he continued in a rush of angry words, "perhaps you will explain your own beastly action in trampling upon that child and leaving her there upon the ground."

"That!" said the man calmly, and again Richard saw a glint of cruel satisfaction in his eyes. "That, my dear fellow, was nothing but an accident—"

"An accident!" said Richard hotly, almost choking upon the words. "Was it an accident that you walked over the girl—without a thought—or a glance—like a—a machine, rather than a man?"

groase și arcuite; gura – mare și cu buze cărnoase. Ochii, însă, aveau ceva – ceva hain și respingător – o putere interioară care ardea cu o flacără intensă. Iar puterea aceea era malefică! Richard era sigur de asta! Omul acesta era rău, rău până-n măduva oaselor. Era ceva în el care îl umplea pe Richard de dezgust, încât își lăsă mâna să cadă de pe umărul bărbatului și murmură, aproape inconștient:

— Pfui! Brută mizerabilă!

Omul era de un calm imperturbabil și nu opusese niciun fel de rezistență, însă acum îi aruncă lui Richard o privire atât de fioroasă încât îl făcu să transpire ca și când ar fi alergat.

— Manierele dumitale lasă mult de dorit, tinere, spuse bărbatul. Vorbea cu o voce șoptită și cumva spartă. Poate îți vei justifica purtarea.

— Să-mi justific purtarea! strigă Richard, pierzându-și răbdarea. Nu zău! Nerușinarea acelui ins întrecea orice limită. Fu cuprins de ură – nu se putea abține – și-și ridică bastonul în aer. Își dorea să-l doboare pe acest om la pământ, să-l snopească în bătaie; se simți scârbit de propriul lui sentiment. Mai întâi, continuă el, furios, poate vă veți justifica propria acțiune animalică de a călca peste acea copilă și de a o lăsa zăcând la pământ.

— Asta! rosti calm bărbatul și Richard văzu din nou o licărire de satisfacție crudă în ochii lui. Asta, dragul meu, a fost un simplu accident.

— Un accident! se înfierbântă Richard, aproape sufocându-se. A fost un accident că ați călcat peste fată, fără să vă gândiți măcar o clipă, fără să-i aruncați măcar o privire, ca un... ca un automat și nu ca un om?

Again, for an instant, that ugly look burned in the man's eyes; then his gaze passed beyond Richard, and his look showed something of fear. Richard swung round, and saw that a group of people had turned out of the neighbouring houses and were gathered around the child. Voices carried to them and, sounding above all, a man's sudden shout of anger. The child, it seemed, had told what had happened.

Richard smiled, grimly.

"You will be good enough to return," he said coldly, "to offer your sympathy and inquire what harm you may have done."

For a moment, the man hesitated. His eyes wandered over Richard's big frame, took in the broad shoulders and the determined set of the jaw. Then the eyes dropped, and the man nodded.

"Perhaps it would be as well," he said.

Without another word, the two set out towards the group under the lamp. There, in a ring, were a dozen or so men and women, only half dressed under the shabby coats they had pulled on when the child's screams had brought them from their beds. They stared suspiciously at Richard and his companion as the pair approached.

"Let me pass," said Richard quietly, and his evening dress and air of authority had their effect. The crowd opened, and the two moved into the circle.

The child lay still upon the ground, crying and trembling. But now her head was pillowed on the lap of a thin-faced woman who was kneeling beside her murmuring words of comfort. She, it seemed, was her mother. A short, wide-shouldered man with a large nose and thinning hair stood with his hand on the

Pentru o clipă, ochii bărbatului aruncară din nou acea căutătură urâtă; apoi privirea lui trecu dincolo de Richard și exprimă o anume teamă. Richard se întoarse și văzu că un grup de oameni ieșiseră din casele învecinate și erau adunați în jurul copilei. Vocile ajungeau până la ei și strigătul brusc, plin de mânie, al unui bărbat, acoperi glasul tuturor. Se părea că fata povestise ce se întâmplase.

Richard zâmbi nemilos.

— Ar fi bine să vă întoarceți, spuse cu răceală, să vă manifestați compasiunea și să întrebați cum se simte copila.

Bărbatul ezită o clipă. Își plimbă privirea pe corpul masiv al lui Richard, îi măsură umerii lați și linia fermă a maxilarului. Apoi lasă ochii în jos și dădu din cap aprobator.

— Poate că n-ar strica, spuse el.

Fără vreun alt cuvânt, cei doi porniră către grupul de sub felinar. Se strânseseră în cerc cam o duzină de bărbați și femei, doar pe jumătate îmbrăcați în hainele săracăcioase pe care le aruncaseră pe ei când țipetele copilei îi ridicaseră din așternuturi. Se holbau suspicios la Richard și la tovarășul său în timp ce perechea se apropia de ei.

— Dați-mi voie să trec, rosti Richard pe un ton calm, iar ținuta lui distinsă și aerul lui autoritar își făcură efectul. Mulțimea se dădu la o parte și cei doi pătrunseră în mijlocul ei.

Copila zăcea nemișcată, plângând și tremurând. Acum, capul ei se odihnea în poala unei femei cu fața trasă, îngenunchată lângă ea, șoptindu-i cuvinte liniștitoare. După câte se pare, acea femeie era mama ei. Un bărbat mic de statură, lat în umeri, cu nasul proeminent și părul rar, stătea în picioare, cu o

woman's shoulder, explaining to one of the bystanders what had happened.

"The wife's mother was taken queer," Richard heard him say, "and we sent young Edie here to fetch the doctor. Then, all of a sudden, we hears her scream—something horrible it was—turned me right over inside—and we runs out and finds her here. She says," he continued, as if he could not believe his own words, "that a man knocked 'er down, and—and just walked over 'er!"

The crowd muttered in a threatening manner. Their eyes flashed and their faces, in the yellow gaslight, particularly those of the women, had a wild and savage look. The little man turned as he became conscious of the presence of Richard and his prisoner. Every eye was on them now, except that of the sobbing child.

"I saw what happened," said Richard to the little man, then nodded down at the girl.

"Is she badly hurt?"

"I don't think so," replied the man uncertainly. "The doctor should be along in a minute, an' we'll see. She's more shocked than anything else, poor kid!"

He bent and patted the child's shoulder. She lifted a dirty, tear-stained face and her eyes, for some reason, went straight to the face of the man at Richard's shoulder. They widened and filled with fright. She gave a scream.

"It's him!" she cried, and pointed. "He hurt me! Don't let him get me! Don't let him get me."

She buried her face in the woman's lap once more, clinging to her closely.

mână pe umărul femeii, explicând unuia dintre privitori ce se întâmplase.

— Pe soacră-mea a luat-o cu leșin, îl auzi Richard spunând, și am trimis-o pe micuța Edie să cheme doctorul. Apoi, dintr-odată, o auzim țipând – a fost groaznic – m-a răscolit – ieșim în fugă și o găsim aici. Zice, continuă el, ca și cum nu-i venea să creadă, că un bărbat a trântit-o la pământ și... și a călcat pur și simplu peste ea!

Mulțimea murmură amenințător. Ochii oamenilor aruncară scântei; în lumina galbenă a felinarului, chipurile lor, mai ales cele ale femeilor, aveau ceva sălbatic și fioros. Bărbatul mic de statură se întoarse când își dădu seama de prezența lui Richard și a prizonierului său. Toți aveau privirile ațintite asupra lor, cu excepția copilei care plângea cu sughițuri.

— Am văzut ce s-a întâmplat, îi spuse Richard bărbatului mic de statură, apoi arătă cu capul către fată.

— E rănită grav?

— Nu cred, îi răspunse omul nesigur. Doctorul trebuie să ajungă dintr-o clipă-n alta și-om vedea. Bietul copil, e mai degrabă șocat!

Se aplecă și o bătu ușor pe copilă pe umăr. Ea își ridică fața murdară, brăzdată de lacrimi și privirea ei, nu se știe de ce, se duse drept spre chipul bărbatului de lângă Richard. Făcu ochii mari și se îngrozi. Dădu un țipăt.

— El e! strigă ea și arătă spre bărbat. Mi-a făcut rău! Nu-l lăsați să se apropie de mine! Nu-l lăsați să se apropie de mine!

Își îngropă fața în poala femeii încă o dată, lipindu-se strâns de ea.

The child's father was staring at Richard's prisoner.

"Was it you that did it?" he asked in an astonished whisper.

"My good man, it was an accident—"

"An accident!" cried the father, and he was shaking with rage. He lifted a fist. "I'll accident you!" he exploded and started forward.

Richard heard the men behind him mutter, and one or two of them cursed.

"Give 'im something!" a rough voice cried.

"Knock 'is 'ead off!" a woman screamed.

It was an ugly moment. Richard found himself in the middle of a ring of angry faces—of men who cursed and threatened, of women who had their hands raised and their fingers curled as though ready to tear ... The air was full of hate!

There came an unexpected interruption.

"What's all this?" cried a loud, deep voice, and a man in a dark coat and a high hat came shouldering his way through the crowd.

Tatăl copilei se holba la prizonierul lui Richard.

— Dumneata ai făcut asta? întrebă el șoptit și cu uimire.

— Bunul meu domn, a fost un accident...

— Un accident! strigă tatăl, tremurând de furie și ridicându-și pumnul în aer. Îți arăt eu accident! izbucni și făcu un pas înainte.

Richard îi auzi pe bărbații din spatele lui murmurând; câțiva înjurară.

— Dă-i o lecție! strigă un glas aspru.

— Rupe-i capu'! țipă o femeie.

Era un moment îngrozitor. Richard se pomeni în mijlocul unei mulțimi de fețe furioase – bărbați care înjurau și amenințau, femei cu mâinile în aer și cu degetele încordate ca și când erau gata să sfâșie... Ura plutea în aer!

Cursul lucrurilor fu întrerupt pe neașteptate.

— Ce se-ntâmplă aici? strigă o voce joasă și puternică; un bărbat într-o haină închisă la culoare și cu joben își făcu apariția, croindu-și loc cu coatele prin mulțime.